

25
361
2431

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 4167

6 PAGINI — 30 BANI

Duminică 7 octombrie 1962

Foto: I. CUCU

SOLEMNITATEA ÎNMÎNĂRII UNOR ORDINE ȘI MEDALII

Simbolul la amiază la Palatul Marii Adunări Naționale a avut loc solemnitatea înmînării unor ordine și medalii ale R. P. Romînie, conferite de Consiliul de Stat cu ocazia Zilei Petrolului.

Tovarășul Ștefan Voitec, vicepreședinte al Consiliului de Stat a înmînat un număr de 53 de tovarășii Ordinul Muncii și Medalia Muncii pentru merite deosebite în activitatea desfășurată în sectoarele extracției, rafinării și prelucrării petrolului.

La solemnitate au participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Ion Dumitru și Nicolae Ionescu, ed-

junții și ministrul Industriei petrolului și chimiei.

După înmînarea înaltelor distincții tovarășul Ștefan Voitec în numele C.C. al P.M.R., al Consiliului de Stat și al guvernului a felicitat călduros pe cei decorați urîndu-le noi succese în activitatea viitoare.

În numele celor decorați a mulțumit ing. Ion Luchian.

Cu același prilej au mai fost conferite Ordinul Muncii și Medalia Muncii unui număr de 584 de lucrători din diferite unități petroliere din țară.

(Agerpres)

Cinste petroliștilor!

Oameni sîndelor și rafinărilor sărbătoresc astăzi ziua lor — Ziua petroliștilor. Prilej de trecere în revistă a succesorilor obținutei sărbătorii petroliștilor este o sărbătoare a întregului popor, semn al înaltei prețurii pe care partidul nostru o acordă acestui detașament de nădejde al clasei muncitoare. Contribuția petroliștilor la dezvoltarea economiei naționale, la împlinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al partidului este una dintre cele mai însemnate.

Anul acesta, de ziua lor, petroliștii fac bilanțul unor succese în producție. În regiunea Oltenia sondorii și-au îndeplinit angajamentul privind realizarea de economii și depășirea planului pe primele trimestre cu mai mult de 13.000 de metri foraj. La întreprinderea de foraj Craiova peste 70 la sută din totalul metrilor săpați au fost lucrați cu turbina. Pînă la 1 septembrie sondorii Trustului de exploatare geologică din cadrul Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei au obținut pe seama reducerii costului de foraj economii peste plan în valoare de peste 3.000.000 lei. Importante succese au obținut petroliștii sondorii sau rafinorii — din regiunile Ploiești, Buzău și Iași.

Alături de muncitorii virtușici, la aceste succese și-au adus contribuția lor entuziască mii de tineri muncitori, tehnicieni și ingineri. Muncii avîntate, prețuate de petroliștii lor se răspund prin grija permanentă pe care partidul și guvernul o poartă celor ce extrag și prelucurează aurul negru. Între anii 1950-1960 cîștigul mediu al petroliștilor a sporit cu 120 la sută, iar începînd de la data de 1 septembrie 1962, au fost majorate salariile de bază ale petroliștilor în medie cu 10 la sută. Pe harta patriei au apărut localități noi: Valea Caselor, Onești, Lucăcești, Bileni, Țicleni, cu sute de sonde și instalații de foraj și extracție, cu drumuri și așezări noi, adevărate orașe, cu case confortabile, cîmine, cluburi, săli de spectacole și magazine.

Prilej de bilanț al succesorilor, sărbătoarea petroliștilor este și un însemnat prilej de a stabili măsurile care trebuie luate în continuare pentru realizarea sarcinilor trasate de partid.

Cu și mai multă vigoare, alături de muncitorii virtușici tinerii petroliști trebuie să și sporească contribuția la ridicarea eficienței forajului și la reducerea prețului de cost pe metru forat, să fie reduse la maximum pierderile de țije în sectoarele de extracție și prelucrare. În rafinării este necesar ca eloriurile muncitorilor și tehnicienilor să se îndrepte și mai intens spre valorificarea superioară a fiecărei tone de țije, pentru îmbunătățirea produselor. În toate întreprinderile trebuie luate măsuri ce oină la sfîrșitul anului să fie îndeplinite și depășite sarcinile de plan și angajamentele pe anul în curs.

De ziua voastră, dragi petroliști, vă felicităm cu căldură și vă dorim noi și însemnate succese în îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului.

Lucrărilor agricole de toamnă — un ritm mai intens!

Muncile agricole de toamnă sînt în plină desfășurare. Din datele centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii rezultă că pînă la 5 octombrie porumbul a fost cules de pe 60 la sută din suprafața cultivată, floarea-soarelui s-a recoltat în proporție de 89 la sută, cartofii de toamnă de 57 la sută, iar sfecla de zahăr în proporție de 53 la sută. S-a treierat mai mult de 80 la sută din cantitatea de floarea-soarelui recoltată.

Organizînd mai bine munca și folosind toate mijloacele existente, multe gospodării agricole de stat și gospodării colective au terminat recoltarea și continuă acum intens celelalte lucrări agricole de toamnă. Strînsul recoltei de floarea-soarelui a luat sfîrșit în regiunile Oltenia, Dobrogea și Hunedoara a cartofilor în regiunile București și Galați. Culesul porumbului se apropie de sfîrșit în regi-

nile București și Oltenia și s-a realizat în proporție de 70 la sută în regiunile Iași și Suceava. Stat înainta unele regiuni în care strîngerea recoltei culturilor de toamnă este întîrziată. Îndeseubi culesul porumbului și cartofilor este întîrziat în regiunile Cluj, Mureș-Autonomă Maghiară, Brașov și Maramureș.

În ultima săptămîna au fost intensificate eforturile și înălmîntările de toamnă. Pînă acum au fost executate lucrări de pregătire a terenului pe 51 la sută din suprafața ce urmează să fie înălmîntată în toamna aceasta și s-a semănat cu grîu și secară 22 la sută, iar cu orz de toamnă 55 la sută din terenurile prevăzute. În regiunile Dobrogea, Galați, București și Hunedoara, organizîndu-se strîngerea recoltei culturilor tîrziu, în primul rînd de pe terenurile destinate însu-

șării mințurilor de toamnă, și folosindu-se mai bine capacitatea mașinilor, lucrările de pregătire a terenului pentru înălmîntări s-au executat pe 60-70 la sută din suprafața prevăzută. Suprafețele mai mari au fost semăntate pînă acum cu grîu în regiunile Argeș, Galați, Bacău, Iași, București și Suceava.

Există posibilități pentru grabirea lucrărilor agricole de toamnă. Îndeseubi în regiunile din nord și centrul țării, unde semănatul trebuie terminat mai devreme, este necesar ca forțele să fie concentrate asupra la recoltarea și pregătirea terenului pentru ca să se poată lucra din plin cu toate mașinile la semănat. Particul cu recoltările, în toate regiunile trebuie intensificate lucrările de pregătire a terenului și semănatul. Toată grija trebuie să se acorde calității lucrărilor și efectuării la

funcționează Institutul de botanică, este considerată ca avînd cea mai mare și mai completă colecție de plante tropicale din lume. Orchidee din cele mai diferite, nuferi ca „Victoria Regia” care înfloresc pe lacurile din grădina, banani a căror tulpină nu poate fi cuprinsă nici de 20 de oameni, vegetația luxuriantă creează o ambianță de un colorit neobișnuit de viu chiar pentru multicolorul peisaj indonezian.

În dimineața zilei de 6 octombrie conducătorii de stat romîni însoțiți de președintele Sukarno au vizitat această vastă grădină în care poate fi văzută întreaga vegetație caracteristică regiunilor tropicale. Oaspeții romîni s-au oprit îndelung la sera de orchidee. Saleh Idris, din partea Institutului botanic, le-a dat ex-

plicații ample despre munca botaniciștilor indonezieni care încercușează diferitele specii de orchidee pentru a obține exemplare și mai frumoase. Acesta a declarat că a citit o serie de articole despre grădina botanică din Cluj și că lucrătorii grădinii și Institutului botanic din Bogor ar fi interesați să intre în legătură cu grădina botanică din Cluj și, dacă este posibil, să facă schimburi de specii de plante rare. El ar dori, în special, să primească renumita specie „Victoria Clusiana” („Victoria Clujană”).

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a declarat că stabilirea de legături între grădinile botanice din Bogor și Cluj ar constitui încă un rot al colaborării dintre cele două țări. Președintele Sukarno l-a invitat pe tovarășul Gheorghe

Gheorghiu-Dej să aleagă cele mai frumoase orchidee, urînd ca acestea să fie trimise pentru a fi plantate și în țara noastră. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a propus ca orchideele să fie alese împreună cu Saleh Idris.

În seră, conducătorii de stat romîni au putut vedea cele mai diverse varietăți de orchidee: orchidee obișnuite, care cresc pretutindeni în Indonezia, orchidee denumite după forma lor, „papuci” sau „perluțe de dinți”, orchidee asemănătoare cu iarba, orchidee fără miros sau cu miros de medicament, orchidee care la atingerea provoacă arsurile și chiar moartea și sînt folosite în Africa pentru confecționarea săgeților otrăvite, precum

(Continuare în pag. a V-a)

Construirea de noi drumuri forestiere

În vederea valorificării raționale a masei lemnoase din bazinele forestiere, greu accesibile, întreprinderile de specialitate ale Ministerului Economiei Forestiere continuă și în acest an construcția de drumuri.

În primele trei trimestre ale acestui an au fost date circulației 355 km de drumuri prin care se deschid bazine forestiere noi pe Valea Dîmboviței, în munții Vrancei și în alte masive. Pe văile Ialomicioarei, Cernei, Sebeșului, Jiului, Someșului Cald, în munții Rodnei etc., se află acum în stadiul final de execuție încă peste 900 km drumuri care pînă la sfîrșitul anului vor fi puse în exploatare.

(Agerpres)

Crește numărul unităților comerciale în Capitală

Rețeaua comercială de alimente și complex comercial format din 6 unități de comerț sînt organizate fiindu-se scema de noile forme de deservire, apreciate de cumpărători, cum sînt: magazine alimentare cu autoservire, magazine de radio și televiziune, confecții, încălțăminte etc.

Sud. Multe din ele sînt organizate fiindu-se scema de noile forme de deservire, apreciate de cumpărători, cum sînt: magazine alimentare cu autoservire, magazine de radio și televiziune, confecții, încălțăminte etc.

Ana Boghină, Erou al Muncii Socialiste, se ocupă cu dragoste de noile muncitoare. Sub îndrumarea ei, în acest an, 9 tinere și-au ridicat calificarea profesională.

TELEGRAMĂ

Tovarășului WALTER ULBRICHT, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, președintele Consiliului de Stat al Republicii Democratice Germane

Tovarășului OTTO GROTEWOHL, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane

Tovarășului Dr. H. C. JOHANNES DIECKMANN, președintele Camerei Populare a Republicii Democratice Germane

Tovarășului Prof. dr. H. C. ERICH CORRENS, președintele Prezidiului Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democratice

BERLIN

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliul de Stat, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne și întregul popor român transmit calde felicitări Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane și întregului popor german, cu prilejul celei de-a XIII-a aniversări a proclamării Republicii Democratice Germane.

Poporul român urmărește cu simpatie frățească activitatea creatoare a oamenilor muncii din R. D. Germană și se bucură de remarcabilele succese obținute în lupta pentru construirea socialismului în țara dumneavoastră.

Împreună cu celelalte țări socialiste, R. D. Germană luptă perseverent pentru lichidarea rămășițelor celui de-al doilea război mondial prin încheierea Tratatului de pace german și rezolvarea pe această bază a problemei Berlinului occidental, pentru statornicirea unui climat de pace în Europa.

Recenta vizită în Republica Populară Romînă a delegației de partid și guvernamentale a R. D. Germane a marcat un moment important în dezvoltarea trinității legăturilor frățești, a demonstrat depina unitate a celor două țări și guverne în realizarea aceluiași scopuri puse în slujba celor mai înalte idealuri ale popoarelor noastre și ale umanității. Rezultatele tratativelor avute cu acest prilej vor da un nou impuls colaborării noastre multilaterale și reprezintă o contribuție însemnată la întărirea continuă a unității lagărului socialist, la lupta noastră pentru promovarea politicii coexistenței pașnice, pentru înlăturarea dezarmării generale și totale, pentru triumful păcii în lume.

Vă urăm din toată inima, dragi tovarășii, dumneavoastră și poporului frate din Republica Democrată Germană, noi și mari succese în munca și lupta pentru înflorirea și fericirea patriei dumneavoastră socialiste.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
prim-secretar al Comitetului Central al
Partidului Muncitoresc Român,
președintele Consiliului de Stat al
Republicii Populare Romîne

ION GHEORGHE MAURER
președintele Consiliului de Miniștri al
Republicii Populare Romîne

ȘTEFAN VOITEC
președintele Marii Adunări Naționale a
Republicii Populare Romîne

Astăzi începe Luna Prieteniei Romîno-Sovietice

Citiți în pagina a IV-a articolul „Prietenia omului sovietic”, precum și programul Festivalului Filmului sovietic

La fel ca în mijlocul verii stejiunile de odihnă primesc în aceste zile numeroși oameni ai muncii. Iată în fotografia noastră o vedere din Sîncul Moldovei.

ÎNȚILNIRE CU DANSUL

Între una din seriile trecute, pe cînd mă-ndeprătam liniștit spre casă, îmi ieși înainte un necunoscut, mă salută zîmbind și rămase locului, ca și cînd ar fi vrut să-mi vorbească. Mă oprii și eu și-l cercetai cu privirea. Era tînăr, mai degrabă înalt, fizionomie energică, părul puțin răvășit de vînt, nu însă neglijent, ținuta degajată, a omului care se simte la largul său, în orice împrejurare.

— Prietene — zise, privindu-mă binevoitor — astă seară ești invitatul meu! M-am dezvățat demult să mă mai mir de ciudățeniile semenilor, nădăduindu-mă de altfel, zadarnic — în reciprocitate. Totuși, o asemenea formă de adresare avu darul să mă facă să holbez ochii, a nedumerire.

— Mă rog dumitale — replicai, regăsindu-mi graiul — și, încotro, în ce scop? — Pur și simplu, la o discuție amicală. — Cam despre ce-ar fi vorba? — În principal, despre mine! Răspunse tînărul, cu acel aer de calmă siguranță, care-l prindea de minune. — La urma urmelor, cine ești dumneata? — Așa-i, nu m-am recomandat, însă puteam să jur că mă cunoști! Pe mine mă cunoșc — sau, cel puțin, își închipuie că mă cunoșc —

Dan Deșliu nu exercită nici o atracție asupra mea — și apoi, am cu totul alte preocupări, la ora de față! — Oare problemele estetice în general, cu aplicație specială la capitolul dans, nu intră în aceste preocupări? — Se interesă, cu cel mai simpatice glas pe care l-am auzit vreodată, interlocutorul meu. — Problemele estetice — în general — mă interesează, nici vorbă, și le urmăresc oriunde cu plăcere. Dar, în cazul de față, am îndojeli asupra foloselor practice pe care mi le-ar aduce! Spune-mi, la ce mi-ar folosi escapada pe care mi-o propui? Ce noutăți utile, aș putea afla, participînd la discuția cu pricina?

— Mai întîi, o să aflîi cite ceva despre mine: cine sînt, ce caut printre voi, cu cine — și de ce — mă confundă unii dintre așa-zii mei adoratori, îndeseubi din rîndurile tineretului. Apoi, vei vedea cum încearcă fiecare să mă adapteze gusturilor și concepțiilor sale, cum se pot rătăci sau dezvălui oamenii prin intermediul meu — în sfîrșit, ce-ar fi de făcut pentru stabilirea unor relații mai profunde, a unei mai bune înțelegeri între mine și publicul nostru. — Ei, dar știi că promișă să fie intr-adevăr interesant? — Ascultă, dragul meu... Cum să-ți zic, mai pe scurt, pentru comoditatea conversației? —

(Continuare în pag. a II-a)

ÎNȚĂLMIRE

CU DANSUL

(Urmare din pag. 1)

— Am sute de nume — și niciunul! Spune-mi cum vrei, mi-e indiferent.
— De pildă, Ariel! Îți convine?
— Vagă rezonanță de ezere — dar, ce-mi pasă? În fond, nici eu nu-s tocmai ușă de bliserică... Acum, să ne grăbim, oaspeții or fi sosiți demult!
— Cine sînt oaspeții, Ariel?
— Figuri populare în lumea muzicii și a dansului. Pe unii îi cunoști personal, pe alții i-ai văzut nu o dată, în spectacole...
— De exemplu?
— Uite, am să-nțerc să-ți înșur la repezeală. Așadar: Irinel Liciu, Oleg Danovschi, Floria Capsali, Eszter Magyar, Sergiu Malagamba, Horia Șerbănescu, B. Fălticeneanu, Luigi Ionescu, Aurel Giroveanu, Vasile Veselovschi, Theodor Vasilescu.

— Nici nu sfârșise bine ciudatul meu însoțitor cu această enumerare, că mă și pomenii alături de cei de mai sus, undeva, într-o încăpere din redacția „Scînteii tineretului”!

— „Am făcut cunoștință cu dansul prin anii războiului, într-un salon din Filantropia, unul din acele locuri sordide, unde înfloarea huliganismului și desfrul, unde adolescenții otrăviți de filme cu gangsteri și de romane de 15 lei, și făureau un fel de aureolă din reputația de bătași, smecheri, scandalagii, șefi de gașcă, fiind convinși că vor stârni astfel admirația generală, dar mai ales pe aceea a frumoaselor din cartier...”
— Ascultă, Ariel, cine-i dumneata? Îmi place cum vorbești!
— Cred și eu: e Horia Șerbănescu, îl cunosc și pionierii! Se poate să nu știi atita lucru?

— „...Fără să văd pe cine unul din acești donjuani zurbagii topăind bezmetice în sunetele unei trompete desperate, zmcind și partenera de credea că acu-acu îi scoate brațele din încheieturi, scâlbâmbându-se în fel și chip la fiecare mișcare, în timp ce admiratorii zberiau, din cînd în cînd: heeepaa! heeep!”
— Ariel dragă, nu știu care-i părerea ta, însă eu am impresia că, deși localurile de genul ăsta s-au dus demult pe apa simbetii, dambliava despre care aminteste Horia Șerbănescu face viciu și în ziua de azi.

— Soloanele și epoca lor au dispărut odată pentru totdeauna. Din păcate, nu este încă dat să vedem, cu diferite prilejuri, tineri și tinere crescuți și educați în cu totul alte condiții, în condițiile orînduirii socialiste, dar care, cînd ies pe ringul de dans, par apucați de duhuri necurate... Ei își închipuie, probabil, că, cu cit se schimonosesc mai tare, cu atît atrag atenția asupra lor...
— Asta-i cam adevărat: o atrag, dar vorba-i, în ce fel?
— Eu, unul, de cite ori îi văd că-ncep să se biștie, mă simt îndemnat să interferez la „Salvare”!

— Ai dreptate, Ariel — însă tot nu pricep: din ce le-o fi venind? Nu cumva — vinoașul ești tu?
— Eu? Hotărît — nu! Ca să nu zici că sînt subiectiv, uite — propun să-i întrebăm pe cei de față, ce părere au despre mine și de unde provine confuzia... Pentru că, evident, unii mă confundă!

B. FĂLTICENEANU: Dintotdeauna, dansul a exprimat diferite stări sufletești: bucurie, durere, dorință... Consider dansul modern, în primul rînd — un prilej de desindere, în care se dezvăluie, într-o formă estetică, bucuria vieții.

LUIGI IONESCU: Așa definei dansul drept o mișcare ritmică și elegantă, în acord cu conținutul sufletesc al celor care o execută.

să legătură. În primul rînd, problema caracterului dansului, a valorii obiective. În al doilea rînd, problema interpretării dansului, atît de către orchestră, cit și de către parteneri.

AUREL GIROVEANU: După părerea mea, dansurile care pleacă de la motive populare, care se inspiră din folclor, au un caracter estetic pozitiv, sămătos.

IRINEL LICIU: Aș vrea să fac cîteva precizări. Prin „orice dans care-și merita numele”, înțeleg tocmai dansurile inspirate din tezaurul folcloric, acele dansuri care pun accentul pe latura luminoasă a omului, nu pe primitivism. Tovarășul Fălticeneanu spunea că dansul trebuie să scoată în evidență bucuria vieții. Într-adevăr, prin caracterul popular în dans, noi înțelegem, cred, în primul rînd, bucuria de a trăi, de a trăi ca om liber, creator. Există însă piese de dans în care domină primitivismul: frenezia oarbă, instinctele necontrolate.

THEODOR VASILESCU: Un dans în care ritmul capătă importanță exclusivă, care incită la mișcări exagerate, inestetice, mi se pare mai aproape de mentalitatea unei orînduirii sociale cu care noi nu avem nici în clin nici în mînecă. Ce „bucurie a vieții” mai poate simți un om asidat leoarcă, gîfînd ca o locomotivă, complet istovit de efortul fără sens?

OLEG DANOVSKI: Aș zice că, la noi, fiecare om care dansează în public, fie că-i vorba de o petrecere familiară, de o reuniune tovarășească sau de o seară la un local — trebuie să se simtă, într-o oarecare măsură, un artist! Pe lingă acea bucurie a vieții, despre care s-a amintit, dansul trebuie să ofere și privitorilor o satisfacție estetică.

SERGIU MALAGAMBA: Ritmul „în sine”, sincoparea abuzivă, tendințe specifice muzicii de dans decadente din occident, reprezintă invitații la exhibiționism, la ceea ce tovarășa Liciu numea „o interpretare degradantă”. Cînd omul depășește limitele decenței sub influența alcoolului, a nicotinei, a excitației nervoase — cînd își pierde controlul asupra gesturilor și chiar expresia feței devine alta — atunci dansul încetează să mai fie dans.

— „Și omul încetează să mai fie om! Nu-i așa, Ariel?”
— Evident! Dar, scuză-mă, eu n-am nici o vină...

— Lasă, nu despre asta-i vorba! Și nu te mai scuza atît, că-ncep să dai de bănuț... Discuția a ajuns la un punct foarte important: dacă nu mă înșel, este vorba tocmai despre deosebirea dintre uman și animalic.

— Adică? În ce sens?
— Vezi tu, unii obișnuiesc să spună, în asemenea împrejurări: „la mai slăbiți-ne cu morală! Sîntem și noi oameni, avem păcatele noastre, omenești!”
— Sînt om, nimic din ceea ce este omenească nu-mi e străin!

— Exact: mă bucură că ai reținut maxima preferată a lui Marx! „Nimic din ceea ce este omenească...” Adevărat, cei care ne roagă să-i mai slăbim cu „morală”, nu-și dau seama că acordă acestui adjectiv, „omenească”, atribute animalice...
— Te referi la gesturile echivoce, la mișcările... cum să zic? În fine, știu la ce mă gîndesc!

— Da, și la asta. Dar asta-i numai expresia unui conștinut retrograd, a unor rămășițe de primitivism în concepție. Specificul animalului — este legea instinctului: ție să-ți fie bine, restul — să crepe! Dacă nu mă înșel, aceasta este principala deviză a capitalismului. Omul orînduirii socialiste și comuniste, cea mai evoluată, cea mai modernă formă de organizare socială, se distinge printr-o extremă atenție și dragoste pentru ceea ce este obiectiv, al tuturor. Aș zice, chiar, că cel mai prețios dintre bucuriile personale ale fiecăruiă dintre noi — este tocmai această avuție comună, din care face parte și frumusețea

probleme. Uite, Sergiu Malagamba parc-ar vrea să adauge ceva...

SERGIU MALAGAMBA: Dacă dansul încetează să mai fie dans, la aceasta contribuie și melodia și textul și interpretarea. Sînt împotriva platitudinilor rimate și ritmate, împotriva zgomotelor sacadate, însoțite de bliguieli — gen: „tu, tu, tu-bu, bu, bu!” Asemenea „melodii” și asemenea „versuri” au efecte paralizante asupra creierului, sînt mijloace efective de abrutizare. Cred că ele n-au ce căuta la noi, unde totul tinde să-l facă pe om mai luminat, mai sensibil.

OLEG DANOVSKI: În Occident — îndeosebi în Statele Unite — s-a ajuns la situația că dansurile decadente sînt constituie un prilej de manifestări înșoșitoare, un mijloc de îndobitocire a tineretului.

VASILE VESELOVSKI: Acest așa zis dans, degradat și degradant, această biștia frenetică, nu-i în fond altceva decît o armă „ideologică” a claselor exploatare, un produs al capitalismului.

Așînd psihiza instinctelor, a pornirilor primitive, „dansurile” cu pricină au un sens foarte precis: oamenii care se obișnuiesc să joape automate, în ritmul tobelor și trompetelor, pot să execute cu aceeași înconștiență și alte acțiuni, mai puțin „nevinovate”...

B. FĂLTICENEANU: Ca regizor am avut ocazia să văd diferite pelicule, în care se arăta cum practică „dansul” o parte a tineretului din Occident. Bătăi cu sticle, sfărîmarea mobilierului, scene de isterie în masă, înșoșec adesea aceste „petreceri”. Evident, este vorba de acțiuni de îndobitocire, în scopuri bine cunoscute.

TH. VASILESCU: De acord cu toate observațiile colegilor mei, tîn să subliniez, încă o dată, necesitatea unor melodii și a unor texte de calitate pe care să le oferim tineretului nostru. Dacă nu facem acest lucru, dăm, implicit, cîmp de acțiune unor produse dubioase. De asemenea, nu putem combate tendințele de exagerare în însușirea dansurilor „la modă” de către tineri, decît printr-o asiduă muncă de educare — adică, învîndu-i sistematic cum se dansează corect și frumos.

VASILE VESELOVSKI: Și eu cred că ar fi de dorit să explicăm, în mod sistematic, cu competență, de ce considerăm anumite dansuri — twistul sau holla-hoop, între altele — drept inestetice și dăunătoare din punct de vedere moral.

AUREL GIROVEANU: Tineretul este mereu dornic de noutate, fiecare generație vrea să aibă ceva al ei, specific, nemeiașat! De aceea, încearcă să inventeze și este foarte sensibil la tot ce i se prezintă drept nou, fie că este într-adevăr, sau vrea să pară că atare. Maestrul Argezi spune că — toți tinerii își închipuie că dragostea începe cu ei. Parafrazînd, s-ar putea spune că fiecare generație își închipuie că inovația în dans îi aparține, în exclusivitate.

— Ce zici, Ariel, cum e cu noile generații? Te canonesc rău, bietul de tine?
— Partea proastă este că fiecare face cum îi taie capul — și pe mulți îi taie

Foto: N. STELORIAN

„noutățile” în dans, nici nu-și dau seama ce ridicol este lucrul acesta, pentru că nu le-a spus-o nimeni. Școlile de dans sînt absolut neîndestulătoare. Ce-ar fi să se inițieze cursuri de dans modern pe lingă casele de cultură ale tineretului?

TH. VASILESCU: Este regretabil că, nu într-un singur caz, conducerea școlilor, comitetele cluburilor etc., subestimează importanța problemei dansului în rîndurile tineretului. Adevărat, este mai simplu să nu organizăm deloc reuniuni dansante în localul școlii, al instituției, al întreprinderii, decît să ne ocupăm de organizarea unor reuniuni reușite. Să ne gîndim, însă, încotro se vor îndrepta în aceste cazuri, elevii, studenții, tineretul, în general care vor și au dreptul să danseze? Așa se creează „cîmp liber” pentru acele produse și inițiative dubioase despre care vor-

curios; profesorii de dans au datoria să se documenteze temeinic, să poată argumenta convingător calitățile și defectele diverselor „noutăți” în materie.

B. FĂLTICENEANU: În spectacolele noastre — mă refer îndeosebi la estradă — ar trebui să privim cu mai multă exigență realizarea satirei. Uneori, vrînd să ridiculizăm exagerările, aspectele degradante din dansurile „la modă” în Occident, oferim tinerilor „curioși” — niște modele destul de agreeabile... De asemenea, în localuri sau la reuniuni, dacă execuția orchestrei se menține în limitele normale, pină pe la miezul nopții, ulterior — în foarte multe cazuri — instrumentele o iau razna, începe degradarea dansului și, bineînțeles, a dansatorilor...

IRINEL LICIU: Există la noi tradiția unor prezentări de noutăți vestimentare — așa numita „Paradă a modei”, avînd rostul de a menține inovația în limitele ritului, frumosului și decenței. Nu s-ar putea organiza ceva similar, în materie de dans?

HORIA ȘERBĂNESCU: De asemenea, pe linie de televiziune, și de cinematografie, în dublu sens — adică, și programe educative, filme documentare despre cum se dansează anumite dansuri, cu explicarea amănunțită a mișcărilor — și programe satirice, surprinzînd, eventual, unele aspecte „pe viu”.

OLEG DANOVSKI: Mă gîndesc la eventualitatea unei publicații de specialitate — sau cel puțin, la o rubrică în cadrul unui ziar, al unei reviste... Să se explice, cu desene, pașii, mișcarea de ansamblu, diferitele variante...

VASILE VESELOVSKI: N-ar fi rău ca „Scînteia tineretului” să organizeze un raid anchetă, să vadă ce se petrece în școlile de dans, ce metode folosesc

beam: benzii de magnetofon cu muzică decadentă, figuri trănțite, fără nici o legătură cu dansul propriu-zis, eventuale inovații vestimentare, mai ales la „ceaiuri”, „jururi” etc. În trecut fie zis, părinții ar trebui să se intereseze mai îndeaproape unde se duc copiii lor să danseze, cu cine, în ce mediu.

LUIGI IONESCU: Și, de asemenea, în sălile de dans frecventate de tineri, să se prezinte cu prilejul fiecărei reuniuni mai importante un mic program artistic, în cadrul căruia dansatorii excelenți să demonstreze publicului cum se dansează corect diverse dansuri la modă. Nouă, care cîntăm în unele împrejurări, cînd se și dansează, ni se face cîteodată jenă pentru anumite perechi de pe ring...

SERGIU MALAGAMBA: În genere, tinerii nu învață sistematic: ei „prînd” dansul, mai bine sau mai prost, în funcție de cum li se arată și de propriile lor aptitudini. Cel mai adesea, îl prînd destul de aproximativ, pentru că le lipsește o bază tehnică, dacă se poate spune așa. De aceea, și eu cred că ar fi de dorit să se învețe dansul în perioada școlii medii. Asta ar contribui, desigur, și la orientarea gustului.

După cum se știe, și după cum s-a mai spus aici, tineretul este extrem de

în dorința de a cunoaște opinia unor specialiști asupra anumitor probleme legate de dansul modern, ziarul nostru a organizat recent o discuție pe care v-am prezentat-o, rezumativ, în cadrul materialului de mai sus.

Credem că, în afară de cele ce s-au spus cu acest prilej, există numeroase elemente importante, din punct de vedere practic și teoretic, care merită să fie luate în considerație.

„Scînteia tineretului” invită pe oamenii de artă, pe maeștri și instructorii de dans, pe directorii de școli, case de cultură, cluburi, activiști U.T.M. — și, în general, pe toți cititorii săi care se interesează de aceste probleme, să contribuie la clarificarea lor, spunîndu-și cuvîntul în coloanele ziarului.

Aceasta va contribui la crearea unei opinii de masă, în rîndul tineretului nostru, pentru un dans decent, estetic, care să corespundă pe de-a-ntregul profilului moral, educației omului de tip nou, constructor al socialismului.

„Figuri” de dans și...

TH. VASILESCU: În principal, dansul mi se pare a fi o manifestare artistico-educativă: pe lingă caracterul recreativ, dansul ajută la cunoașterea reciprocă a tinerilor. Mai limpede sau mai voalat, în dans se exprimă ceva din sentimentele și chiar din concepțiile omului respectiv.

— Ei, vezi? Acum — ce mai zici?
— Vai, Ariel, ce important ești, ce de lucruri bune se spun pe socoteala ta!
— Hm, da — asta, cam așa e!

— Haide, haide, nu te umfla în pene! Cine știe, poate că alții sînt de altă părere...

— Te rog să nu mă crezi un înfumurat, dar oricine mă cunoaște într-adevăr, nu poate avea opinii negative despre umila mea persoană. Ascultă, și o să te convingi! Uite, am s-o rog să „deschidă focul”, în această problemă, pe...

IRINEL LICIU: Să încerc, deși specialitatea mea este, cum știți, baletul... Cred, însă, că orice dans care-și merita numele poate fi dansat frumos, după cum poate fi și degradat, denaturat, printr-o greșită interpretare. După mine, nu numai baletul, ci și dansul modern se interpretează, și anume, în spiritul sentimentelor și ideilor despre frumusețea ale celor doi parteneri.

OLEG DANOVSKI: Sînt cu totul de aceeași părere. Unul și același dans poate fi dansat excentric, extravagant, mergînd dincolo de limitele bunului simț — sau, dimpotrivă, elegant, decent.

THEODOR VASILESCU: Aici există, dacă nu mă înșel, două probleme diferite, deși, în practică, ele au o strînsă

morală, acordul între etic și estetic. Or, cel care uită de sensibilitatea semenilor săi, cel care nu se sfiește să jignească bunul simț, etica și estetica socialismului, nu se îndepărtează prin aceasta de specificul uman, n-o ia de-a-ndrăstelea, pe scara evoluției, spre animalic!

— Bine, hai să zicem că e vorba de o întimplare, de un „accident”: fi-ai teșit din fire, te-ai lăsat antrenat — apoi fi s-a făcut rușine, mă rog, se-nîmplă! Dacă, însă, e vorba de obișnuință, atunci lucrurile se schimbă...

— Da, fiindcă atunci ceea ce este anormal începe să pară normal, și vice-versa.

— Personal, mă fac foc ori de cite ori unii dintre voi, în loc să ia atitudine împotriva manifestărilor degradante săvîrșite la adăpostul numelui meu, — se angrenează ei înșiși în așa ceva! Dacă, de pildă, s-ar ivi pe stradă un om care umbliă în patru labe și face ham-ham la trecători — lumea ar sesiza imediat că-i vorba de o anomalie și ar proceda în consecință. De ce în alte circumstanțe, comportării înrudite cu exemplul de mai sus apar unora drept firești și admisibile?

— Într-adevăr, dragă Ariel — e foarte ciudat! Dar nu ți se pare că am monopolizat discuția? Cu siguranță că oaspeții noștri au multe de spus, în aceste

destul de anapoda... Unde ne-or fi profesorii?

FLORIA CAPSALI: O experiență pedagogică îndelungată, mă îndreptățeste să afirm că dansul trebuie învățat încă din școală. N-ar fi rău să existe ore de dans, eventual, în cadrul programului sportiv. Este extrem de important ca tînărul să deprîndă încă de mic mișcarea armonioasă, pasul corect, educarea ținutei.

ESZTER MAGYAR: Mă asociez întru totul celor spuse de tovarășa Capsali și tîn să adaug că trebuie să fie bine pregătiți, în primul rînd, instructorii și profesorii de dans. Poate că, în cadrul Comitetului pentru artă, ar putea funcționa o comisie care să verifice periodic cunoștințele acestor educatori.

HORIA ȘERBĂNESCU: Vara aceasta, am asistat, la mare, la un concurs de dans interesant și original. Juriul era format din publicul prezent. Premiul I a fost cucerit de o pereche „internațională”: o poloneză și un romîn, ambii, în jurul vîrstei de 20 de ani. Au dansat într-adevăr admirabil, foarte modern și foarte la locul lor în același timp. Am putea organiza concursuri în care să se pună accentul pe anumite dansuri, pe un anumit stil de a dansa. Sînt convins că mulți tineri care exagerează cu

figur chinultea după dans,

beam: benzii de magnetofon cu muzică decadentă, figuri trănțite, fără nici o legătură cu dansul propriu-zis, eventuale inovații vestimentare, mai ales la „ceaiuri”, „jururi” etc. În trecut fie zis, părinții ar trebui să se intereseze mai îndeaproape unde se duc copiii lor să danseze, cu cine, în ce mediu.

LUIGI IONESCU: Și, de asemenea, în sălile de dans frecventate de tineri, să se prezinte cu prilejul fiecărei reuniuni mai importante un mic program artistic, în cadrul căruia dansatorii excelenți să demonstreze publicului cum se dansează corect diverse dansuri la modă. Nouă, care cîntăm în unele împrejurări, cînd se și dansează, ni se face cîteodată jenă pentru anumite perechi de pe ring...

SERGIU MALAGAMBA: În genere, tinerii nu învață sistematic: ei „prînd” dansul, mai bine sau mai prost, în funcție de cum li se arată și de propriile lor aptitudini. Cel mai adesea, îl prînd destul de aproximativ, pentru că le lipsește o bază tehnică, dacă se poate spune așa. De aceea, și eu cred că ar fi de dorit să se învețe dansul în perioada școlii medii. Asta ar contribui, desigur, și la orientarea gustului.

După cum se știe, și după cum s-a mai spus aici, tineretul este extrem de

în dorința de a cunoaște opinia unor specialiști asupra anumitor probleme legate de dansul modern, ziarul nostru a organizat recent o discuție pe care v-am prezentat-o, rezumativ, în cadrul materialului de mai sus.

Credem că, în afară de cele ce s-au spus cu acest prilej, există numeroase elemente importante, din punct de vedere practic și teoretic, care merită să fie luate în considerație.

„Scînteia tineretului” invită pe oamenii de artă, pe maeștri și instructorii de dans, pe directorii de școli, case de cultură, cluburi, activiști U.T.M. — și, în general, pe toți cititorii săi care se interesează de aceste probleme, să contribuie la clarificarea lor, spunîndu-și cuvîntul în coloanele ziarului.

Aceasta va contribui la crearea unei opinii de masă, în rîndul tineretului nostru, pentru un dans decent, estetic, care să corespundă pe de-a-ntregul profilului moral, educației omului de tip nou, constructor al socialismului.

POȘTA EROILOR NOȘTRI

Am eiaș fototdeauna cu statornicie bucurie această poșta a eroilor noștri, ca constituit pentru mine, nu numai pentru tinerii cărora le este adresată, o nepuizabilă sursă de învățăminte. Poate vă amintiți că acum câțiva ani a apărut în „Știința tineretului” un grup de fete în mijlocul cărora era Eleonora Popescu, tânăra conducătoare a unei brigăzi frunțate în întrecerea socialistă de la întreprinderea textilă Pitești. Deși fotografia înfățișă numai 5 dintre muncitorii, textul care o însoțește ne vorbește despre întreaga echipă de 24 de fete, toate frunțate și vrednice de a fi citate ca pildă în îndeplinirea sarcinilor de plan. Am în fața mea această fotografie în care grupul tinerelor textile este în fața imaginii tineretului nostru, hotărât și optimist, plin de încredere în forțele sale. Fotografia este luată în primul plan al unei vaste hale moderne cu stâlpii ei roșuși și zvelți, cu arcele largi și masive, cu lumina puternică revărsată peste sală, în care bobinele înșurubate au o linie albastră în fundul încăperii par straturi îngrijite de flori albe. Și în alte rânduri, această mătură a unor tineri care își îndeplinesc cu cinste îndatoririle a strâmt un viț interconcretizat în obștuia poșta prin mijlocirea ziarului nostru și, firește, prin tot atâtea scrisori trimise direct Eleonorei și tovarășilor ei de muncă. Poate e bine să zăbovim puțin și de astă dată asupra definiției acestui erou al nostru cu care se leagă atâtea și atâtea corespondențe venite din toate unghiurile țării. Pentru noi concepția de eroină în muncă nu este legată de ideea vremii lucru cu totul neobișnuit, din cale afară de greu de atins, ci, dimpotrivă, socotim că nivelul acesta poate fi atins de către oricine (evident, cu strădanii necesare), că nimeni

de Marcel Breslașu

în fața exemplului nu poate spune: minunat, îl admir, dar eu nu pot face același lucru. Dacă e clar ceea ce spun, un asemenea eroism trebuie să fie și tinde din ce în ce mai mult să fie un fenomen de masă. Dintre multele scrisori pe care le-am citit, spicuesc câteva, deși în cele mai multe sunt lucruri demne de relevat și de reținut. Iată, spre pildă, o scrisoare care începe cu „Dragă colegă” și poartă semnătura lui Bădiță Ionel de la un liceu din Cîmpulung Moldovenesc-Suceava. El mărturisește că a avut o mare bucurie vă-

Eleonora Popescu. „În primul an am făcut practica la secția țesătorie, în al doilea la secția de filatură și-mi pare rău că nu v-am cunoscut personal. Dar sper că la anul, când mă voi întoarce pentru practică la întreprinderea dumneavoastră, să vă pot întâlni”. Sublimea viață mod cu totul special cazul acesta de angrenare în preocupările concrete ale muncii, care devin preocupări constante la cei care au trecut numai o scurtă perioadă prin practica unei întreprinderi și care și în vremea școlii tin să aflu amănunte despre munca înaintașilor lor. „Cum activități pe linie de U.T.M., cum vă ajutați unele pe celelalte”, și aceasta, ca un leit-motiv, în multe scrisori, „urmați cursurile serale, cum vă petreceți timpul liber, citiți literatură, dar presa?”. Iată numai câteva din multele gânduri ale tinerilor noștri atunci când se găsesc în fața unei pildă înălțătoare pentru propria lor muncă, reacția lor firească, spontană, necesitatea pe care o resimt de a-și mărturisii admirația, grija de care se simt ei înșiși răspunzători pentru ca totul să constituie o activitate și o creștere armonioasă și progresivă a producției, viața politică în U.T.M., preocupările în timpul liber, formarea unei culturi generale și de specialitate, ridicarea nivelului prin școală, prin lectură, prin frecventarea spectacolelor, întărirea trupului prin sport. Și parcă, mai ales, pentru unitatea colectivului, pentru sudarea lui adică, chezașia cea mai importantă a realizării fiecăruia și tuturor.

Să-mi fie îngăduit, pentru că am parmit de la imaginea unei hale de filatură, să vă mărturisesc că mintii și sufletului meu s-a impune o altă imagine, aceea a mui și noi de fire nevăzute dar trănice, care leagă între ele cunoștințele utemistilor noștri de pretutindeni, împinzind țara cu această țesătură de prietenii indestructibil legate.

Fotografia

rind-o pe forța lui colegă, astăzi conducătoarea unei echipe frunțate în numai doi ani de încercare în producție și conținut. „Doresc să aflu metodele pe care le-ați aplicat pentru a depăși planul, pentru a obține produse de calitate superioară... Cu ce ai contribuit în calitate de șefă, la crearea unui colectiv omogen — adică fiecare component al lui să fie frunțat și în producție și în celelalte activități organizate de întreprindere? „Sintetizăm hotărâte și pe viitor să menținem titlul obținut? În timpul concediului meu, voi veni să vă vizitez la filatura Găvana Pitești cu care prilej voi afla mai amănunțit de la fiecare felul cum a muncit pentru a obține aceste succese. Dar m-ar interesa numai să știu și cum îți petreci timpul liber; dacă te pasionează literatura helistică sau citești unele cărți de specialitate în ramura filaturii, dacă ai organizat activități culturale-statice, dacă ai vizionat filme sau ai participat la activități sportive de masă. Sînt mai ales

Scenă din piesa „Îndrăzneală”, prezentată în premieră la Teatrul de stat din Baia Mare. Foto: AGERPRES

Aspect al noilor blocuri construite pe magistrala Nord-Sud din Capitală.

Recital de pian

Ascultînd discul cuprînzînd unele piese pentru pian de Scarlatti, Schubert și Liszt, interpretate de Aldo Ciccolini la Festivalul „George Enescu”, am prețuit odată mai mult consecvența cu care acest tânăr muzician își împlineste crezul său artistic. „Nu văd muzica — no împărtășesc ea, în timpul Festivalului — doar „muzical”. Pentru mine, muzica este o problemă de arhitectură, de înfățișare a liniilor mari cit și de pictură, de colorit... Ca o permanență a interpretării: simplitate. Este singurul lucru care îi păstrează muzicii tineretului și prospețimea... Și într-adevăr, cele cinci sonate de Scarlatti apar redată cu o frazare simplă și extrem de distinctă, cu o mare puritate a expresiei și totodată cu o pătrundere de adîncime a sentimentului ce le-a înșuflețit. Astfel, Ciccolini reușește să ridice aceste miniaturi muzicale de la modesta titlatură de „glume muzicale” pe care le-a acordat-o însuși Scarlatti, la nivelul unor piese importante prin ecoul lor profund uman, prin strălucita virtuozitate cu care sînt interpretate.

În cele două împreună-uri de Schubert, piese muzicale cu caracter improvizatoric, în care melodiile nostalgice alternează cu cele vesede, de un romantic avînt, Ciccolini apare păstrătorul celor mai bune tradiții interpretative. Nu, desigur, în sensul că s-ar mărgini la anumite timbre, ci pentru că se fereste, în tot ceea ce George Enescu, pe care îl citea ca model, de efecte de sonoritate necerute, de nuanțe arbitrare.

Discul, editat de „Electrecord” mai cuprinde un „Vals-capriciu” de Liszt — o transcriere a unui vals de Schubert.

Intrucît captarea sunetului a fost făcută cu multă grijă, tîndră-se seama de faptul că pianul este un instrument dificil de înregistrat, discul redă cu fidelitate arta interpretativă a lui Aldo Ciccolini.

J. V. PANDELESCU

O nouă promoție de tractoriști — rutieriști

Recent s-au încheiat cursurile școlii de tractoriști rutieriști din cadrul M.F.E., care a funcționat în comuna Rucăr — raionul Muzcel. Toți cei 80 de elevi au absolvit cursurile cu calificativele „bine” și „foarte bine” lăcînd astfel dovada temeinicilor lor pregătiri. S-au evidențiat în mod deosebit

utemiștii Vasile Gălsănuș, Ilie Oancea, Nicolae Orbu, Zaharia Rogu, Gavrilă Ursu și alții. Toți absolvenții au fost repartizați la diferitele Direcții regionale din țară.

LEONTIN ILEȘAN
mecanic-auto

Angela Cosoreanu se numără printre țesătoarele frunțate de la Țesătoria „Tudor Vladimirescu” din Capitală.

PE SCENA CĂMINULUI, VIAȚA COLECTIVEI

În seara aceea, ca și în multe altele, directoarea căminului cultural din Dragalina — Bănișganul — a discutat un timp cu președintele gospodăriei, a stat de vorbă cu brigadierii și cu alți colectiviști care veniseră la „colțul roșu” să ale în amănunt ce e de făcut a doua zi sau să urmează emisiunea la televizor. Era într-o joi și trebuia definitivat programul de activitate al căminului pentru săptămîna următoare. Trebuiau cunoscute ultimele noutăți din viața colectivelor, pentru ca la nevoie unele prevederi stabilite cu mai mult timp înainte în planul trimestrial al căminului să fie modificate și aduse în pas cu actualitatea. S-a săfuit directoarea cu președintele Petre Barbu și cu Gheorghe Simion, secretarul comitetului comunal U.T.M., care e și vicepreședinte al gospodăriei.

Una dintre aceste noutăți s-a impus în mod deosebit atenției lor. Maria Frăția, Manda Puiu, Maria Manca și multe alte tinere colectivistice lucrează cu spor în zilele din urmă pe ogărele gospodăriei, în vreme ce alte câteva fete nu au manifestat aceeași comșinciozitate în muncă. Și și-au adus aminte — cei ce se stătuiau — cit de apreciată a fost, ori de cîte ori s-a înfățișat, „seara fetelor” la căminul cultural, și în săptămîna ce a urmat, „seara fetelor” a fost dedicată devotamentului tineretului din colectiv față de gospodărie, așa cum se manifestă ei în munca de zi cu zi pe ogor și la ferme. Tinerele colectivistice frunțate amintite ca și altele au fost solicitate să vorbească despre munca lor culturală, și în săptămîna ce a urmat, „seara fetelor” a fost dedicată devotamentului tineretului din colectiv față de gospodărie, așa cum se manifestă ei în munca de zi cu zi pe ogor și la ferme. Tinerele colectivistice frunțate amintite ca și altele au fost solicitate să vorbească despre munca lor culturală, și în săptămîna ce a urmat, „seara fetelor” a fost dedicată devotamentului tineretului din colectiv față de gospodărie, așa cum se manifestă ei în munca de zi cu zi pe ogor și la ferme. Tinerele colectivistice frunțate amintite ca și altele au fost solicitate să vorbească despre munca lor culturală, și în săptămîna ce a urmat, „seara fetelor” a fost dedicată devotamentului tineretului din colectiv față de gospodărie, așa cum se manifestă ei în munca de zi cu zi pe ogor și la ferme.

Manifestarea descrisă aici nu este o excepție în ansamblul activității căminului cultural și organizației U.T.M. din Dragalina.

Sub îndrumarea comitetului comunal de partid, comitetul comunal U.T.M. și conducerea căminului se preocupă ca nimic din ceea ce este esențial pentru tinerii colectiviști să nu lipsească din programul căminului.

Vizitele în gospodării colective, pregătite sub conducerea organizației de partid, și-au vădit puterea de convingere în anul colectivizării. Ele sînt folosite și în prezent pentru a răspîndi experiența gospodărilor frunțate. Tinerii colectiviști din Dragalina și-au manifestat dorința de a vedea cum a progresat în ultimul timp gospodăria din Ceacu, frunțată pe raion. Brigadierii, șefii de echipe și alți colectiviști din Dragalina au mers în vizită la această

gospodărie. Dar înainte de aceasta, la căminul din Dragalina s-a organizat o adevărată „săptămîna Ceacului”. O expunere despre drumul acestei gospodării de la început și pînă azi, o seară de întrebări și răspunsuri: „Ce ați dori să aflați la gospodăria colectivă din Ceacu?”, un jurnal vorbit despre metode noi în agricultura folosite de gospodăriile frunțate din raionul Călărași — au înfățișat pe colectiviiști din Dragalina asupra scopurilor vizitei — care de astă dată a avut caracterul unei călătorii de studiu. Astfel pregătiți, în vizită la Ceacu au căutat să învețe cit mai mult. Aici, ca și la Dragoș Vodă și în alte comune vizitate, căminul din Dragalina a prezentat un bogat program artistic. La întoarcerea din vizită, inginerul gospodăriei din Dragalina — care l-au însoțit pe colectiviiști în vizită întreprinsă — au susținut o seară culturală intitulată: „Să aplicăm lucrurile bune văzute la Ceacu”. Insistîndu-se asupra importanței unei agriculturii superioare la însăși înțelegerea grîului, asupra dezvoltării creșterii păsărilor, asupra îndeplinirii normelor individuale de lucru, chezașia a unor venitori mari etc.

O trăsătură nouă în viața culturală a comunei este tocmai prezența specialiștilor agricoli și a frunțatorilor, la activitatea căminului. Inginera agronomă Stana Stancliu, de pildă, are ca sarcină obiectivă a părții comitetului comunal U.T.M. să organizeze acțiuni de propagandă agricolă la cămin. Și o face cu mult interes. Ea a sosit în fața tinerilor cu cit va avea de cîștigat gospodăria de pe urma folosirii soiurilor de cereale de înaltă productivitate. „De la A 15 la Skorpelka, și de la ICAR 54 la dublul hibrid 206” — a fost titlul unei serii de calcul. Multe din cifrele comparative prezentate în cea seară au luat loc în chip cu totul firesc în bilanțul de realizări al gospodăriei colective din toamna acestui an.

Mergînd pe ulița cea mare a comunei nu puține sînt paourile cu text asemănător a-

La școala viitorilor mecanizatori

M-am gîndit să scriu cîteva rânduri despre viitorii mecanici agricoli care cu numai două săptămîni în urmă au pășit pragul școlii de mecanici agricoli din Roșiori de Vede. Cursurile abia au început dar încă de pe acum Dumitru Nicula, Vasile Stăncă, Floarea Trașcă, Vasiliu Bortea, Traian Ghiorghiași și mulți alții, pasionați de

viitoarea lor meserie, studiază neobosit pentru a deveni pricepuți mecanizatori ai agriculturii noastre socialiste. Fiecare dintre elevii școlii au numai cîștinile de laudă despre condițiile minunate de viață și învățătură ce le sînt create. Dormitoare spațioase, cu pături noi și ceacearuri albe, cantina modernă cu 350 de locuri, bibliotecă cu cele peste

1500 de volume de literatură și de specialitate, atelierul dotat cu mașini moderne, totul este pus la dispoziția viitorilor mecanici agricoli.

Cei 45 de profesori, maiștri și pedagogi, îi ajută necontenit pe elevi să-și însușească cit mai temeinic meseria de mecanizator.

STEFAN DUMITRACHE
inginer

Orașul nostru devine tot mai frumos

Tirgoșorul mizer de altă dată, cu case sărăcăcioase și străzi pline de noroi și-a schimbat complet înfățișarea. Viața orașului Tirgu Jiu pulsează în jurul întreprinderilor industriale: Complexul de industrializare a lemnului, Fabrica de țigăre, Fabrica de confecții „Tudor Vladimirescu” etc.

Numeroși muncitori locuiesc în blocuri moderne. Magazine bine aprovizionate, vesnic pline de cumpărători împînzesc orașul.

Orașul oferă locuitorilor săi

multe posibilități de odihnă și distracție. Cinematograful „Victoria” te atrage nu numai pentru filmele pe care le prezintă ci și prin înfățișarea sa modernă, frumoasă. Parcurile, cu fîntînile și florile lor multicolore sînt îndrăgite de tineret. În ele găsești alături de monumente istorice cum ar fi statuia Ecaterinei Teodoroiu, monumente de artă cu care marele sculptor Brîncuși ne-a înzestrat orașul.

MARIA STINGĂ
muncitoare

Copii în căutarea adevărului

(Aventurile lui Huckleberry Finn)

Literatura folosește curent acest prelex poetic de investigație care este eroul — copil, minte vie, pălînzătoare, foarte receptivă la înțelegerea vieții. Preferă ai genului de aventuri (și preferînd genul ce la stîrnește imaginația, curajul, generozitatea), copiii pîtrund cu succes și în opere adulte ale spiritului: operele satirice „Tara minunilor” descoperite de Alice din povestea clasică, ori lumea prin care circula, împovărați de întîmpinarea dureroaselor nedreptăți. Devid Copperfield sau Pip din „Marile speranțe”, nu sînt decît echivalentele — simbolice ori reale — ale societății impului respectiv, cu toate mizeriile morale și materiale ce o caracterizează. Dacă un scriitor ca Dickens își inconjura însă eroii cu multă duioșie, sentimentalism specific literaturii engleze de la sfîrșitul secolului trecut — pana de o luciditate neconfuzioasă a incisivului realist critic Mark Twain, își zugrăvește personajul cu o ironie care ni-l face și mai simpatic pentru că e un copil viu, complex, foarte inteligent. Finn Huckleberry, nevoit să trăiască într-o lume viclă, de bețivi, excroci sau filistine bigote, împrumutî cite ceva din tră-

simplu, structural cîștit, n-a apucat s-o aplice), încearcă copilul să fure gîșni dintr-o fermă vecină, se înfățează cu doi excroci ca să ușureze de bani, dîndu-se drept rude, niște negustorese bogate. Dar înfîlțirea și spiritul drept al copilului, îl împiedică să ducă pînă la capăt căcăria, să devină unealta hojlor.

Cu toate că filmul recent

fermierilor antrenajî într-o vîrjă continuă, „dihonie” ce-i ucide unul pe altul, merită laudele noastre. Mai puțin pentru alunecarea în sentimentalism dulceag cînd e vorba de șeril binevoitor și soția sa miloasă. În ansamblu însă descoperim cu bucurie o altitudine inteligentă și curajoasă (cu atît mai curajoasă cu cit e vorba de problema rasială de o strîngere actualitate în nordul Americii de astăzi), față de opera clasică. A fost păstrat și folosit cu vervă (rostit de un copil — actor excelent dotat) dialogul scriitor, caustic al scriitorului american, care definește unul dintre cele mai fermecătoare, originale personaje din literatura cu copii. La această contribuție în sfera scenariului și regiei micul interpret al lui Huckleberry — un copil ager, cu vocația omului și o improvizare scenică. Îmi simți cum își găsesc pe loc mimica potrivită momentului, neașteptată și mobilizată a chipului ajutîndu-l să exteriorizeze dificilă procese lăuntrice, ca de pildă felul cum ie naștere, în mîntea sa, invenția, minciuna, Huckleberry improvizază nu din viclu ori din constrîngere, din obligația situației în care-l pune viața, ci, mai ales,

În grădina zoologică Băneasa

ALICE MĂNOIU

Prietenia omului sovietic

Celui care a stat printre oamenii sovietici ca turist și este mult mai ușor să înțeleasă o evocare. Cantitățile limitate, și eventual deja formulate în jurnalul de călătorie, impresiile și sentimentele se însușeau aproape de la sine sub pană care le zmulge amintirilor.

Cind îți petreci însă la Moscova trei ani de viață, trei ani de-a lungul cărora atmosfera spirituală a Patriei comunistului a pătruns prin toți porii ființei tale, o asemenea evocare pare mult mai dificilă de pus pe hîrtie, chiar a-vingînd în spate un deceniu de zăririi.

Pe omul sovietic am încetat de mult să-l privesc cu ochi de turist. Prin felul său de a gândi, a simți, a acționa, el s-a integrat înfăptușii celei mai profunde a vieții mele sufletești. Vreau să spun că acele trășturi care sînt tipice omului, și cu deosebire tinărului sovietic — căutarea înfrigurată a adevărului — generozitatea sentimentului, țîria caracterului, au devenit pentru mine idealul spre care mă străduiesc din toate puterile a mă îndrepta.

Însușirea cea mai seducătoare care mi-a captivat atenția și mi-a deschis apoi poarta spre extrem de complexă și bogate viață sufletească a omului sovietic a fost cu totul neobișnuita receptivitate a acestuia la sentimentul de prietenie. De abia la Moscova și la o vîrstă cînd acumulesem ceva experiență de viață am putut cunoaște imensa, înfînt de profundă semnificație a prieteniei. Nu-mi amintesc vreun sovietic care să se fi jucat cu acest cuvînt. Cînd te consideri demn să-ți acorde prietenia, el ți-o dăruie la modul ab-

solut. Poți fi sigur că-ți vei simți amărul în cele mai grele împrejurări.

Am avut o primă vagă intuiție a acestui adevăr cu mulți ani în urmă cînd colindam, pe alături doar ca turist, porturile de pe coasta Caucazului. La Suhumi am stat de vorbă două ore cu un tînăr moscovit, student în politehnică. Despărțindu-ne, ne-am promis reciproc să corespondăm. Imi închipuim că totul se va reduce la un schimb amabil de vederi. Ei bine, Mark Hesin a devenit unul din acei prieteni pentru care mai potrivit este cuvîntul de „frate”. Căci mai firziu, pe tot parcursul aspirațiilor mele el mi-a ajutat, pas cu pas, să înving toate greutățile acomodării la noile condiții. Sublim este mai ales faptul că, ajutîndu-te, sovieticul nu-ți dă nici o clipă sentimentul împlinirii politicoase a unor obligații. Pentru el pare o fericire să-ți poată fi de folos. Cît era de mîndru neprețuitul meu Mark că voluminoasa disertație pe care o susțineam la sfîrșitul lunii ianuarie la Universitatea din Moscova era tradusă prin-l-un efort comun care-ți cerea cîteva zeci de nopți albe.

O zăclărare, de nu știu ce proveniență, prelinde că adevărata prietenie nu poate fi decît o singură prietenie — cîă eroare l Trei ani de zile prietenia lui Oleg Nakrasov, Kostea Dolgov, Tolea Malici, Sașa Bovin, Dimka Sredni, pentru a-i numi pe cei mai apropiați — m-a înconjurat și m-a înălțat, făcîndu-mă să mă simt în Uniunea Sovietică ca în-ț-o a doua patrie.

Penultima zi de ședere la Moscova mi-a dăruit un nou și neop-

teptat prieten, făcîndu-mi astfel despărțirea și mai dureroasă. Era ziua memorabilă a susținerii disertației — o lucrare de filozofie a muzicii — la Universitatea „Lomonosov”, cînd, în fața unei săli pline de un public necunoscut, trebuia să-mi „apăr” tezele lucrării. (Susținerea disertației se numește în rusește „rășcîta” ceea ce în traducere exactă, înseamnă „apărare”). Se cere cu alte cuvinte, să răspunzi obiecțiilor și obiecțiile acestea pot fi foarte grave. În cazul meu, așa a și fost. Iată însă că în seria vorbitorilor (pe mei foți li vedeam pentru prima oară) apare un proaspăt absolvent al Facultății de Fizică și face lucrări o caracterizare de o profunzime care dovedea nu numai lectura integrală a disertației, dar mai ales înțelegerea celor mai intime intenții ale autorului. A vorbit cu pasiune în epărarea principiilor mele, polemizînd cu cei ce ridicaseră obiecții. O făcea mai bine decît o făcusem eu, autorul acelei disertații. Și el nu era nici muzician, nici filozof.

— Mi-au plăcut ideile dumitale, mi-a spus el după ședință. M-au prins, m-au convins că ele trebuie apărute. Era firesc să vin aici, să fiu elături de dumneaste.

Mai e nevoie să spun că Volodea Tihonov a devenit în acele clipe unul din oamenii cei mai importanți ai vieții mele?

Cred că nu poate fi fristete mai mare ca aceea de a fi nevoit, ca la cîteva ceasuri după ce ai cunoscut un asemenea om, să-ți flutori batista despărțirii de la geamul trenului în care părșeam minunata viață în mijlocul tinerilor sovietici de la Universitatea „Lomonosov”.

GEORGE BALAN
Candidat în științe filozofice

Crește numărul cititorilor

Cel de-al doilea concurs bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste” a prilejuit o nouă intensificare a activității cu cartea în rîndul cititorilor de la orașe și sate. În prima etapă a concursului, la bibliotecile așezămintelor culturale au fost înregistrate circa 3 100 000 de cititori, cu aproape 30 la sută mai mulți decît în aceeași etapă a primului concurs. Numărul cărților social-politice, tehnice, agrotehnice și de popularizare a științei, împrumutate de la bibliotecile în această perioadă s-a ridicat la 20 048 000 volume, cu 60 la sută mai multe.

În regiunea Iași, Galați, Argeș, Suceava, frunțase în prima etapă a concursului, numărul cititorilor reprezintă peste 20 la sută din populația regiunilor respective. Bibliotecile comunale din aceste regiuni au acum, în medie, cîte 1 000 de cititori permanenți.

(Agerpres)

O nouă centrală telefonică automată

Dezvoltarea rapidă a orașului și a centrului industrial Onești a făcut necesară asigurarea unei legături telefonice moderne. Pentru aceasta, în luna ianuarie a.c., aici a început construirea clădirii noii centrale telefonice. Prin munca harnicilor constructori, clădirea centralei a fost terminată cu 15 zile înainte de termen. Acum, în noua clădire, s-a terminat și instalarea aparatului necesar noii centrale telefonice. Astfel, locuitorii noului oraș Onești au la dispoziție o centrală telefonică automată dotată cu aparat modern.

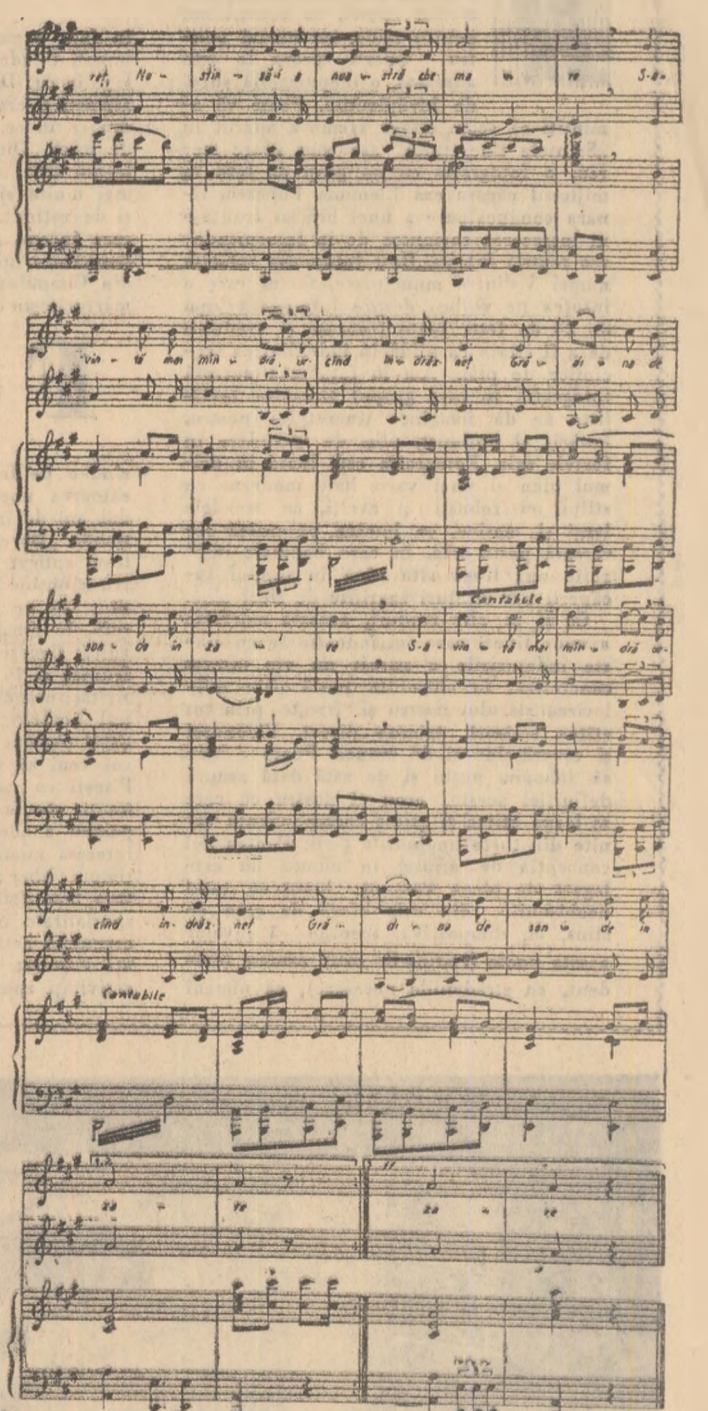
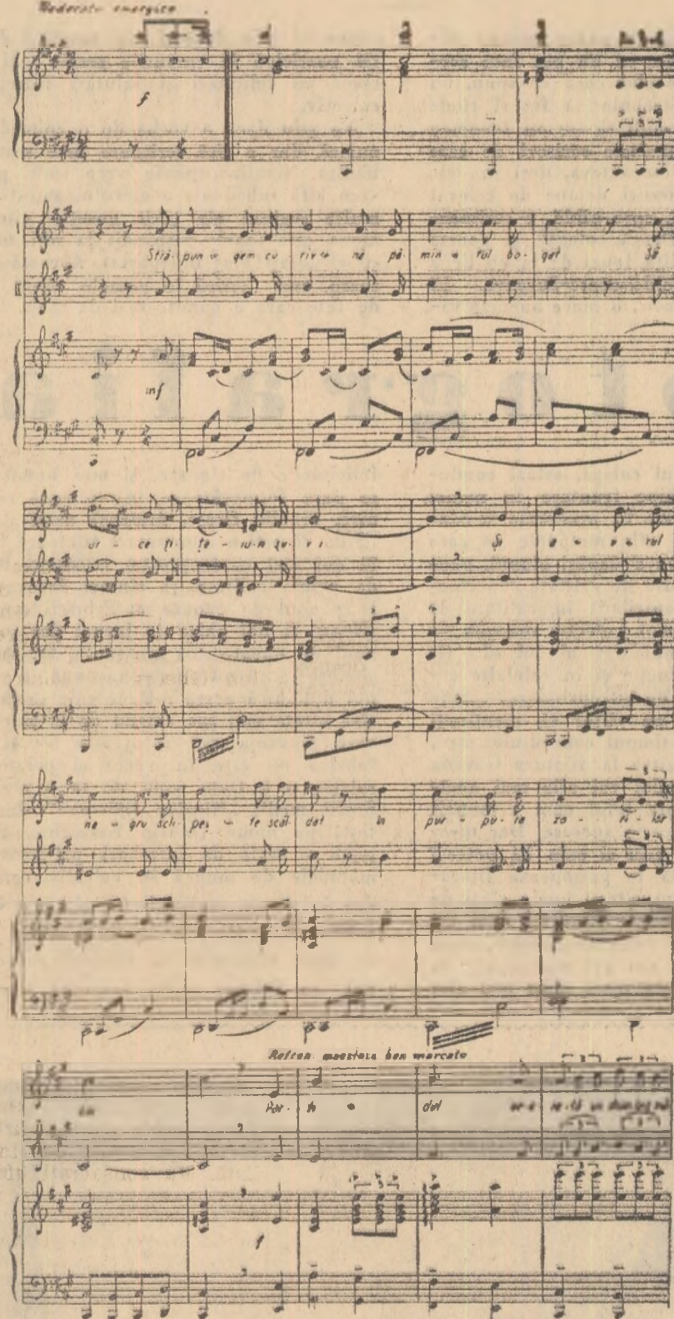
G.H. IZBĂȘESCU
correspondent voluntar

ÎNVĂȚAȚI ACEST CÎNTEC

S O N D O R I I

Versuri : **CRISAN CONSTANTINESCU**

Muzica : **VASILE DONOSI**

Străpungem ca rivnă pămîntul bogat
Să urce flutu-n suvol —
Și aurul negru sclipește, scaldat
În purpura zorilor noi.

Refren :

Partidul ne-arată un drum larg, mîreș,
Nestîlnic-i a noastră chemare
S-avîntă mai mîndră, urcînd îndrăzneț
Grădina de sonde, în zare.

bis

Cu schele se-nalță spre cerul senin
Un cîntec al muncii, volos,
Iar sufletul nostru de soare e plin,
Clădim viitor luminos.

Refren t...

ÎN CADRUL LUNII PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și Consiliul General ARLUS organizează
între 9-15 octombrie 1962 la cinematograful „Republica”

Festivalul filmului sovietic

CU URMĂTOARELE FILME:

9 octombrie

10 octombrie

11 octombrie

„Nouă zile dintr-un an”

„Casa de la răscruce”

„La 30 de ani”

Film distins cu marelui premiu „Globul de cristal” la Festivalul Internațional al Filmului de la Karlovy-Vary 1962.

12 octombrie

13-14 octombrie

15 octombrie

„Flăcări și flori”

„OAMENI ȘI FIARE”

„Cînd copacii erau mari”

(Copilăria lui Ivan)

(seriile I și a II-a)

Film distins cu premiul „Leul de aur” la Festivalul Internațional al Filmului de la Veneția-1962 și cu „Premiul de excelență” pentru calitatea tehnice și metode de filmare, la Concursul Internațional tehnic al filmului organizat de U.N.I.A.T.E.C. la Moscova în 1962.

Pe urmele materialelor publicate

Cum nu trebuie organizată
o „Joie a tineretului”

Articolul cu titlul de mai sus publicat în ziarul „Știința tineretului” nr. 4120, critica făcută de ziar ne-a comunicat: „Articolul critic publicat de „Știința tineretului” a fost citit de toți tinerii din fabrica noastră și au deosebită interes pentru activitatea organizată în fabrică. S-au luat măsurile necesare ca fiecare „Joie a tineretului” organizată în fabrica noastră să aibă un bogat și variat program educativ, alcătuit din scurte conferințe sau recenzii, simpozioane literare, spectacole susținute de artiștii noștri amatori, jocuri distractive, concursuri gen „Cine știe, câștigă”, concursuri de dans etc.

CLINCIU ION
secretarul comitetului U.T.M. al Fabricii de Hîrtie Zărnești

Unitatea de măsură — eficacitatea

În ziarul „Știința tineretului” nr. 4011 s-a publicat articolul intitulat „Unitatea de măsură — eficacitatea” care analizează activitatea posturilor utemiste de control de la Fabrica de țevi din Roman. Răspunzînd criticii făcute de ziar, comitetul U.T.M. al Fabricii de țevi din Roman ne-a comunicat: „Imediat după publicarea articolului intitulat „Unitatea de măsură — eficacitatea”, comitetul U.T.M. a analizat activitatea posturilor utemiste de control din secțiile întreprinderii noastre. Cu această ocazie membrii comitetului U.T.M. au primit sarcini concrete privind îndrumarea posturilor utemiste de control de care răspund. De asemenea, s-a inițiat un schimb de experiență între colectivele posturilor utemiste de control frunțase și cele a căror activitate nu era satisfăcătoare. În prezent, activitatea tuturor posturilor utemiste de control din întreprindere se desfășoară pe baza unor planuri judicioase întocmite, adecvate specificului fiecărui loc de muncă, care cuprînd obiective importante cum sînt: „Descoperirea și valorificarea rezervelor interne”, „îmbunătățirea calității produselor”, „Respectarea și întărirea disciplinei în muncă”, „Combaterea risipei de material” etc. În urma aplicării acestor măsuri s-a mărit eficacitatea activității tuturor posturilor utemiste de control din fabrica noastră. Rezultatele obținute dovedesc că critica făcută de ziar ne-a ajutat.

SAVU AUREL
secretarul comitetului U.T.M. al Fabricii de țevi — Roman

De Pretora Vincenzo — marți 8, vineri 12, ora 20. Pigelele și
Costache și viața interioară — duminică 14, ora 19.30.
Teatrul „C. I. Nottara”, sala Maghera — tel. 15.93.02
Bucătăreasa — luni 8, ora 19.30. Frații Karamazov — marți 9, sîmbătă 13, ora 19.30. Antonia și Cleopatra — miercuri 10, ora 19.30, duminică 14, ora 10. Ciocîrlia — joi 11, duminică 14, ora 19.30. Pygmalion — vineri 12, ora 19.30.
Studioul „C. I. Nottara”, bd. Maghera 20
Patru sub un acoperiș — marți 9, sîmbătă 13, ora 20. Scandaloză legătură dintre domnul Kettle și doamna Moon — miercuri 10, ora 20, duminică 14, ora 10.30. Bucătăreasa — joi 11, duminică 14, ora 20. Băieții veseli — vineri 12, ora 20.
Teatrul Muncitoresc C.F.R. — tel. 18.04.85
Noți și vardiștii — marți 9, ora 19.30. Măria sa bărbatul — miercuri 10, vineri 12, ora 19.30. Oamenii și umbre — joi 11, duminică 14, ora 19.30. Băiat bun, dar... cu lipsuri — sîmbătă 13, ora 19.30.
Teatrul pentru tîneret și copii sala C. Milie — tel. 15.65.88
Un proces neterminat — premieră — marți 9, sîmbătă 13, duminică 14, ora 20. O seară de toilor muzical evreiesc — miercuri 10, ora 20. De la A la Z — joi 11, ora 20. Vreau să îți nevastă la vineri 12, ora 20. Matinea Herar — duminică 14, ora 11.
Teatrul pentru tîneret și copii sala C. Milie — tel. 15.65.88
De Pretora Vincenzo — marți 8, vineri 12, ora 20. Pigelele și

Unde mergem?

Programul spectacolelor de la 8 la 14 octombrie

O.S.T.A.
Sala Palatului R.P.R., tel. 15.73.72
Berlînu salută Bucureștii — prezentat de marelui ansamblu de revistă FRIEDRICHSTADT-PALAST din R. D. Germană — luni 8, marți 9, miercuri 10, ora 20.30, joi 11, ora 17 și ora 20.30, vineri 12, ora 20.30, sîmbătă 13, ora 17 și ora 20.30, duminică 14, ora 11 și ora 20.30.

Ateneul R.P.R.
Recital extraordinar de pian Iacov Filier, artist al poporului R.S.F.S.R. — marți 9, ora 20.
Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., tel. 16.48.20
Cavaleria Rusă și Palate — miercuri 10, ora 19.30. Evgheni Oneghin — joi 11, ora 19.30. Carmen — vineri 12, ora 19.30. Răpirea din Serai — sîmbătă 13, ora 19.30. Spărgătorul de nuci — duminică 14, ora 19.30.

Teatrul Național „I. L. Caragiale”, Sala Studio, tel. 15.15.53
Fieele — marți 9, duminică 14, ora 19.30. Victoriile lui Scapin — miercuri 10, sîmbătă 13, ora 19.30. Siciliana — joi 11, ora 19.30, duminică 14, ora 10. Bolnavul închipuit — vineri 12, ora 19.30.
Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” tel. 14.60.60
Menajeria de sticlă — marți 9, miercuri 10, sîmbătă 13, ora 19.30. Mamuret — joi 11, vineri 12, ora 19.30. Camera Herbinie — duminică 14, ora 19.30.
Studioul „Lucia Sturdza Bulandra” tel. 12.74.50
Fotbal — marți 9, miercuri 10, sîmbătă 13, ora 19.30. Cred în tine — joi 11, ora 19.30. Tache, Ianke și Ceard — vineri 12, ora 19.30.

DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE

Ambasadorul R. P. Romine
in Uniunea Birmană
și-a prezentat scrisorile
de acreditare

RANGOON 6 (Agerpres). — La 5 octombrie, tov. Iancu Horațiu a prezentat scrisorile de acreditare ca ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P. Romine în Uniunea Birmană generalului de brigadă Aung Gyi, președintele ad-interim al Consiliului revoluționar al Uniunii Birmane.

După prezentarea scrisorilor a avut loc o convorbire, în care președintele ad-interim al Consiliului Revoluționar și-a exprimat dorința dezvoltării relațiilor de prietenie și a colaborării economice cu R. P. Romine.

În aceeași zi, ambasadorul Iancu Horațiu a depus o coroană de flori la mausoleul eroului național, generalul Aung San.

Guvernul sovietic este gata să semneze tratatul cu privire la încetarea tuturor experiențelor nucleare
Intilnirea lui A. A. Gromiko cu membrii organizației „Fondul păcii — Gandhi“

NEW YORK 6 (Agerpres). TASS transmite: La 5 octombrie, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., seful delegației sovietice la cea de-a 17-a sesiune a Adunării Generale O.N.U. a primit pe membrii delegației organizației „Fondul Păcii — Gandhi“ — cunoscuți oameni politici din India Ch. Radjagopalacaria, R. Divakar și B. Shiva Rao. În numele delegației Ch. Radjagopalacaria a declarat că poporul indian, ca și, popoarele celorlalte țări, este profund interesat în încetarea cât mai grabnică a experiențelor cu arma nucleară.

A. A. Gromiko a expus membrilor delegației poziția Uniunii Sovietice în problema încheierii unui acord cu privire la încetarea experiențelor nucleare. Guvernul sovietic, a spus el, este gata să semneze chiar acum tratatul

cu privire la încetarea tuturor experiențelor cu arma nucleară. Dacă puterile occidentale nu sînt gata să încheie un asemenea tratat, să semneze o declarație de intenție, să semneze un acord cu privire la încetarea experiențelor nucleare în atmosferă, Cosmos și sub apă, urmînd ca tratativele cu privire la încetarea experiențelor subterane să fie continuate și ca înainte de realizarea unui acord în această problemă toate puterile nucleare să se abțină de la efectuarea acestor experiențe.

Dineu oferit la sediul misiunii permanente a R. P. Romine pe lângă O. N. U.

NEW YORK 6 (Agerpres). La 5 octombrie, la sediul misiunii permanente a R. P. Romine pe lângă O.N.U., Mircea Mălița, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, a oferit un dineu la care au luat parte: Huot Sambath, ministrul Afacerilor Externe al Cambodgiei, Frank Aiken, ministrul Afacerilor Externe al Irlandei, Adam Rapacki, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Polone, Milko Tarabonov, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R. P. Bulgariei, Chhann Sokhum, vicepreședinte al Adunării Naționale a Cambodgiei, Araujo Castro, subsecretar de stat în Ministerul Afacerilor Externe al Braziliei, M. Ali Daar, subsecretar de stat în Ministerul Afacerilor Externe al Somaliei, reprezentanții

permanenți la O.N.U. al Austriei, Bulgariei, Finlandei, Indiei, Irlandei, Poloniei, Art-hur Lall, ambasadorul Indiei în Austria, N. C. Kasilval, membru al Parlamentului indian, Gerardo de Carvalho de Silos, locțiitor al reprezentantului permanent al Braziliei la O.N.U.

De Gaulle a acceptat demisia guvernului francez

PARIS 6 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că la 6 octombrie generalul de Gaulle a primit la palatul Elysee pe primul ministru Pompidou, care a prezentat președintelui Republicii Franceze, demisia guvernului său ca urmare a moșunii de neîncredere adoptată de Adunarea Națională Franceză în noaptea de 4 spre 5 octombrie.

Agenția France Presse menționează că demisia guvernului a fost primită și președintele de Gaulle l-a însărcinat pe Pompidou să gireze interimatul pînă la noile alegeri parlamentare.

Succesul lui Nicolae Herlea la Ankara

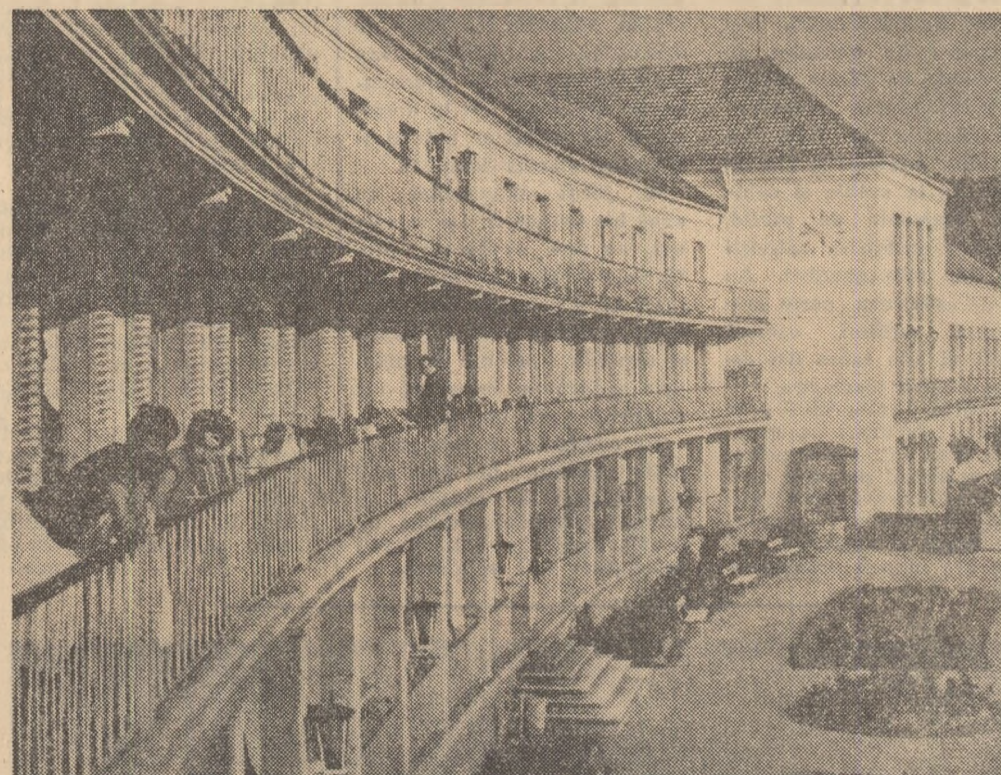
ANKARA 6 (Agerpres). — În cadrul turneului pe care-l întreprinde în Turcia, artistul popular Nicolae Herlea a cîntat la 4 octombrie în spectacolul „Trabadu-ru“ cu care s-a deschis stagiunea operii din Ankara.

La spectacol au participat Cemal Gürsel, președintele republicii, membrii ai guvernului, personalități din viața politică și culturală a Turciei, oameni de artă și cultură.

Artistul turc a produs o deosebită impresie, fiind în repetate rânduri îndelung aplaudat la scena deschisă.

După spectacol, Nicolae Herlea a fost primit, împreună cu alți actori, de președintele Cemal Gürsel, care l-a felicitat pentru marele succes obținut.

13 ANI DE LA PROCLAMAREA REPUBLICII DEMOCRATE GERMANE

Pentru oamenii muncii din R.D. Germană au fost create numeroase case de odihnă. Fotografia noastră înfățișează o recentă construcție de la Tabarz, în Turingia.

O fabrică modernă de ciment la Bernburg

În localitatea Bernburg din regiunea Halle se construiește, după cele mai moderne metode, o fabrică de ciment.

În prezent sînt în curs lucrările de construcție și de montaj la instalația cupatoarelor.

Cele trei cupatoare rotative, care au o lungime de 60 metri fiecare, au și fost construite. Coșurile înalte de 300 metri, bandă rulantă pentru transportul pietrei de var de la cariera situată în apropiere împreună cu cele trei cupatoare rotative dau de acum noului obiectiv aspectul unui gigant industrial. În prezent se lucrează intens la construirea

instalației pentru măcinarea cimentului, care va intra în funcțiune în mai multe etape. Prin montarea unui număr mare de filtre electrice împrejurmile localității Bernburg vor fi ferite de impurificarea aerului cu praful de ciment.

În curînd urmează să intre în funcțiune prima sală a cupatoarelor. După intrarea în funcțiune cu întreaga ei capacitate, fabrica de ciment de la Bernburg va produce anual 1.000.000 tone de ciment-Portland de tip 450, care are un rol important în dezvoltarea industriei de prefabricate din beton.

Noua fabrică de materiale presate de la Bernau

La Bernau, o localitate situată în apropiere de Berlin, se construiește o fabrică de materiale presate din hirtie și carton.

Recent, aici a început să producă primul sector — de tuburi din hirtie rezistentă. După încheierea definitivă a lucrărilor de construcție, fabrica din Bernau va fi o importantă întreprindere furnizoare de materiale pentru industria electrotehnică a R. D. Germane.

Printre altele, fabrica va produce din hirtie rezistentă sau dintr-un țesut rezistent, plăci și piese pentru forje, izolații electrotehnice folosite în special în producția de transformatoare, aparate de radio și televiziune.

Noua stație de radio-releu din Kyffhauser

Numeroși locuitori ai R. D. Germane vizitează în fiecare an Kyffhauser, o mică regiune muntoasă, împădurită, situată între râurile Unstrut și Helme. Punctul cel mai înalt al acestei regiuni se ridică cu 571 metri deasupra nivelului mării. Pentru a ajunge în vîrf, vizitatorii trebuie să parcurgă ultimii 97 de metri cu telefericul, care îi transportă spre noua construcție de pe Kulpenberg. Aici, în punctul cel mai înalt, a fost construit în ultimii ani una dintre cele mai moderne stații de radioreleu din R. D. Germană.

Kulpenberg este un loc ideal pentru turnul stației de retransmisie prin radio-releu. De pe platforma acestui turn poate fi cuprins cu privirea un spațiu imens pînă departe, în regiunea Harz.

Turnul are înălțimea de 91 de metri și diametrul de șase metri, iar pereteii lui au grosimea de 20 de cm.

În vîrf, lățimea turnului este de 14 metri. Aici, în cele patru etaje îmbrăcate în aluminiu și sticlă va fi adăpostită întreaga aparatură electronică. La etajul 5 se va afla o braserie cu 70 de locuri, iar deasupra o platformă cu o largă perspectivă.

În prezent, au început emisiunile de probă de la mijlocul turnului. În curînd însă vor începe să funcționeze antenele din vîrf.

ADUNAREA FESTIVĂ DE LA BERLIN

BERLIN 6 (Agerpres). — TASS transmite: Cu prilejul celei de-a 13-a aniversări la proclamarea R. D. Germane, la 6 octombrie la Berlin a avut loc o sesiune festivă convocată de Comitetul Central al P.S.U.G., Consiliul de Stat al R. D. Germane, Consiliul de Miniștri și Consiliul Național al Frontului Național al Germaniei democratice.

La sesiunea au participat W. Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, și alți conducători ai republicii.

W. Stoph, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, a prezentat un raport.

Un business mînjit cu sînge...

În timpul unei curse de automobile rezervate din profesioniștilor, una din mașinile care alergau, datorită vitezii excesive, și-a înălțat botul după care răsturnîndu-se a ferit literalmente trupul nefericitului ei conducător, tânărul Jackson W. Hagermeyer. Scena aceasta s-a petrecut în staulul Indiana din S.U.A. Reviștia „SCHWEIZER ILLUSTRIE“ după care am reprodus fotografia nr. 1 și 2 de mai sus publicînd un articol intitulat semnificativ „Cu moartea nu se glumește!“

Și într-adevăr, în ultimul timp acest gen de competiții și-a dobîndit o tristă faimă. Aproape că nu există curse care să nu se gîră în dezastru și să se soldeze cu victime aflate din rîndurile concurenților ci și din cele ale spectatozilor. Astfel este cazul recent petrecut, al citorva „ași“ ai volanului care și-au pierdut viața sau au rămas infirmi pentru că uzinele producătoare de mașini să și sporească vânzările. Ne referim la englezul Sterling Moss cîștigătorul a 194 de curse internaționale, a 14 alergări dotate cu „Marele Premiu“ și al altor campionate sau competiții. Acces-

ta înfrînd într-o curbă periculoasă din localitatea Goodwood (Anglia) cu peste 170 km. pe oră s-a răsturnat și — după cum scrie ziarul „DAILY MIRROR“ datorită doar „unei minuni“ a rămas în viață. Infirmitatea nu se va mai putea urca vreodată la volan. Tot în ultimul timp și-au pierdut viața și finierii Dennis Taylor și L. Harris care au participat la cursa „Marelui Premiu“ de la Monaco.

Să fie oare acesta sportul? Nu. În nici un caz acestor „curse ale morții“ nu le putem asocia ideea de sport. Este suficient să amintim că la Buenos Aires, argentinianul Juan Carlos Navone, în timpul unei alergări a depășit pista de beton și înfrînd în masa spectatozilor a omorît pe loc 14 oameni. Și-ar fi putut cineva imagina că în această situație, în fața altor morți, mai putea fi vorba de competiția curselor? Este clar că Navone s-a gîrbit să nu piardă nici o secundă și spre indignarea și stupefaccia tuturor celor de față a trecut cu mașina peste trupurile morților sau răniților fără să fiînț conștient că prin aceasta a mai ucis un om rănit și și-a

Lasul revine treptat la munca pașnică. Fotografia noastră înfățișează elevii ai unei școli deschise recent în provincia Sam Neva. Foto: AVI

Aripi frînte

Magina ziarului britanic este dominată de o fotografie care înfățișează două fete ce frunzează o publicație cu a-nunțuri de mică publicitate. Textul însoțitor lămurește despre ce este vorba: „Cea mai mare îngrijorare a lor este undă vor găsi de lucru cînd vor termina școala“. Fotografia a apărut în ziarul englez „Daily Worker“ care a publicat un ciclu de articole consacrate „creșterii alarmante a șomajului în rîndurile tineretului“. Despre această problemă ziarul scrie, printre altele:

Roland Punshon și-au tocit deacum tocurile de la pantofi. Au trecut cîteva săptămîni de cînd au absolvit școlii tehnice sau licee dar încă nu au reușit să găsească de lucru.

Aceștia sînt numai cîțiva din mîile de băieți și fete din Anglia care merg pe jos sau cu bicicleta de la o întreprindere la alta avînd în fața lor perspectiva șomajului. Tinerii care au visat să devină ingineri, mecanici sau constructori cînd au absolvit școlii principale ale orașelor de pe coasta de nord-est a Angliei și întrebă în fața fiecărui magazin sau întreprindere dacă nu se poate găsi ceva de lucru pentru ei. Visurile lor tîneresci s-au spulberat. Capitalismul le-a frînt aripile de timpuriu, i-a condamnat la o viață de privațiunii și suferințe.

Cu cel 930.000 de absolvenți al școlilor din acest an — scrie ziarul în continuare — guvernul trebuie să facă față unei situații a cărei gravitate îl era cunoscută încă din urmă cu cîțiva ani. El a îndrumat Ministerul Muncii

să adreseze patronilor apeluri pentru a oferi mai multe posturi tinerilor într-un moment cînd regiuni întregi au orașe fantomă, odată cu închiderea uzinelor, minelor și traficului feroviar.

Patronii din marile regiuni industriale, ca de pildă Yorkshire, au răspuns acestor cereri ignorînd cu totul toate încercările de a introduce mîcar o schemă care să permită angajarea unui mîg grup de ucenici din rîndurile tinerilor. Unele autorități încearcă acum să-l convingă pe tinerii să rămîna în școlii pînă ce se va găsi ceva de lucru pentru noi — a spus Malcolm Burgess, în vîrstă de 15 ani din Manchester.

După cum subliniază ziarul

o altă problemă a tineretului englez este și aceea a lipsei posibilității de a se califica, ceea ce permite patronilor să le plătească salarii scăzute.

„Din cei 657.000 de băieți din industrie — scrie „Daily Worker“ — mai puțin de o treime au obținut anul trecut aprobarea patronilor de a urma cursuri de calificare și numai 7,6 la sută din cele 667.000 de fete care au servicii în fabricii au reușit să urmeze cursuri asemănătoare.

Nu este de mirare de ce tinerii care fac coadă în fața oficiilor de plasare întreabă: „De ce lucrurile merg așa de prost?“. La școala și au auzit de zec de ori, că „pentru o muncă cinstită se oferă un salariu cinstit“ și acum ei spun: „Arătați-mi unde pot găsi această muncă!“

În prezent — scrie ziarul în încheiere — ertiza l-a cuprins și pe el. Ultimul raport al Ministerului Muncii a arătat că „1387 de absolvenți din orașul East Coninsuș și-au caute de lucru la trei luni după ce au părăsit școlile“.

— Astăzi, la proprietarul casei se sărbătorește o zi de naștere! — mi-a spus odăit unul dintre vecinii mei portoricieni.

— Astăzi nu mi-am dat seama la ce se referă el.

— Astăzi este prima zi a lunii. Noi, o denumim ziua de naștere a proprietarului. Dacă ești aveea acest toți banii pe care i-am plătit!

Așa gîndesc toți oamenii care trăiesc pe strada noastră, excepțind, desigur, pe proprietarii caselor. Majoritatea vecinilor mei sînt oameni săraci — oameni ai muncii, dacă au noroc să găsească de lucru. Unul sau doi dintre proprietarii de casă — milionarii de pe strada noastră, trăiesc în apartamente mari, ale căror ferestre sînt îndreptate spre răsărit — spre Parcul central, sau spre apus — spre riul Hudson.

De toate culorile pielii

Spre vest, spre strada 96 trăiesc oameni de toate naționalitățile. Tocmai de aceea îmi place atât de mult să trăiesc aici.

În partea de sus a cvartalului, într-un local situat deasupra a două magazine mici, clubul portorican organizează în fiecare săptămînă serate de dans pentru tinerii muncitori. Sears, cînd trec prin hol, picioarele mele doresc ele inșele să danseze în sunetul muzicii ritmice a Americii Latine. Sute de mii de oameni oropșiți de soartă aparținînd acestui minunat popor, însuleșii de speranță au venit la New York de pe insula Porto Rico — o colonie a Statelor Unite.

Copii de toate culorile pielii se joacă de-a valma pe trotuare. Chinezicele mici, care s-au născut pe strada noastră, cîntă cîntecule englezești și împreună cu fetele cubane sar coarda. Băieții portoricieni și italieni în vîrstă de 8 și 10 ani joacă fotbal.

Toate acestea nu înseamnă însă că pe strada noastră nu există prejudecăți sau rasism. Negrul care vrea să facă o vizită prietenului său alb, intră cu frică pe poarta unei case înalte, mai bune. Și dacă prietenul nu l'întîmpină la intrare, ospetelul negru i se poate propune lăși să folosească scara „de serviciu“ prin subsol. Unui negru sau portorican nu le este permis și nici nu au posibilitatea să închirieze un apartament într-o asemenea casă.

Legea spune că în statul New York discriminarea

este interzisă. Dar dacă proprietarul nu spune lași: „Aici nu este loc pentru negri și oameni care vorbesc limba spaniolă“ — atunci chiriile mari din aceste case servesc, de obicei, drept o barieră suficient de sigură.

Marii speculanți de terenuri, cărora le aparține o mare parte a New Yorkului, denumesc cartierul nostru „degenerat“. Aceasta datorită faptului că el a încetat să fie „alb“ și este țiclit de oameni săraci.

Adevăratele degenerare a străzii noastre, precum și a multor cvartale înconjurătoare, se numește șomaj. Adolescenții care hoinăresc pe străzi, sînt acei care nu au reușit să găsească de lucru.

Adevărata degenerare a străzii mele

de Esther Shields
ziaristă americană

Ziua, la colțul străzii, stau bărbați în toată firea fără nici-o treabă. Printre ei vîd pe mulți dintre vecinii noștri — portoricieni și negri. Patronii îi suspun unei discriminări și mai cîntecene decît proprietarii caselor.

Unul dintre vecinii mei negri este fost hamal în port. Cînd S.U.A. au încetat să facă comerț cu Cuba, el și-a pierdut locul de muncă care consta în descărcarea vaselor cu banane și ananas. „Bossii“ din port și birocracii sindicalii nu l-au admis la alte munci în port. Acum, el lucrează temporar, cîteva ore pe zi, ajutînd la curățirea birourilor din uriașele zgîrîre neri din Wall-Street. Soția sa lucrează și ea ca spălătoare și lăcînd curățenia în apartamente.

Desigur, nu toți care nu au de lucru sînt șomeri. „Gangsterii“ miînd vînd pe strada noastră bilete de 25 de cenți ale „loteriei“ înfrînt de înșelătoare. Bossii „loteriei“ de pe strada noastră pot

fi recunoscuți cu ușurință. Poliția îi vizitează în mod lăș pentru a primi „partea“ sa — sperînd, în schimbul căruia nu împiedică înflorirea acestei forme ingenioase de hoție.

În cartierul nostru înfloresc și alte vicii. Comerțului cu narcotice nu este altă de evidentă ca înșelătoarea cu „loteria“, care este practică în vîzul tuturor. Noaptea însă cînd auzim strîtele stridentele ale automobilului poliției, care trec în goană, în sus și în jos, pe Broadway sau pe strada 96, știm că, probabil, poliția a arestat cîteva jefiți lipsite de rațiune și induse în eroare de milionari — comercianți de heroină. Iar dimineața, un ziar de scandal relatează că „un răufăcător indobitocii“ a

nu se străduiesc să camufleze jelul final — a gonii înapoi pe negri în vechiul și suprapopulatul Harlem sau alte ghetto-uri care troznesc de pe acum din toate încheieturile.

Jaf sub formă de filantropie

O vechi casă din cărămidă de pe strada noastră este supusă deja unei asemenea „reconstrucții“. Cine știe unde au dispărut foștii locatari? Li s-au vopos apartamente minuscule formate dintr-o singură cameră la un preț fantastic: 129 de dolari lunar pentru o singură cameră!

Proprietarul cere 260 de dolari pe lună pentru un apartament în noul bloc uriaș cu 16 etaje, care a fost construit în locul vechiului nostru corp cu 6 etaje. Pentru aceeași locuință am plătit în trecut 63 de dolari, dar și aceasta a fost foarte scump. Nu este de mirare că marii proprietari de imobile din New York obișnuiesc să instaleze în propriile lor case robinete de apă din aur pur. Am văzut aceasta în „camera de baie a proprietarului“, cînd pe cea de-a 5-a Avenue a fost demolată una din vechile reședințe ale famiiei Vanderbilt.

L-am întrebănt pe măcelarul italian din cvartalul nostru ce intenționează să facă. Sub ochii săi, conștient de „reconstrucția orașului“ are loc și oltensiva magazinelor marilor monopoluri împotriva cartierului nostru. Un gigant de băcănii și magazine gastronomice — magazinul „Great Atlantic and Pacific“ — atrage deja spre el clienții acestuia.

El a împlîntat cu putere marelui său cuji în butuc și a exclamat:

— Ce pot să fac! Nu pot să lupi împotriva municipalității!

Cuvintele sale dovedesc frica de ofensiva autorităților municipale, a marilor proprietari de case și monopolizatori, care speră să obțină un profit de pe urma programului de „reconstrucție orășenească“.

Cumnatul său, băcanul, a adăugat posomorît:

— Este posibil că vom fi nevoiți să trăim din ajutorul de șomaj...

Atmosfera apăsătoare a nesiguranței învalve parlea apăsătoare a străzii 96 și a străzilor învecinate.